

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 6.

Fylke: Nordland

Tilleggsspørsmål nr. IX.

Herad: LindåsEmne: Lærer.

Bygdelag: "

Oppskr. av: Audens Spjedæus.Gard: Spjedæus(adresse): Lindås.

G.nr. 87 Br.nr. 1.

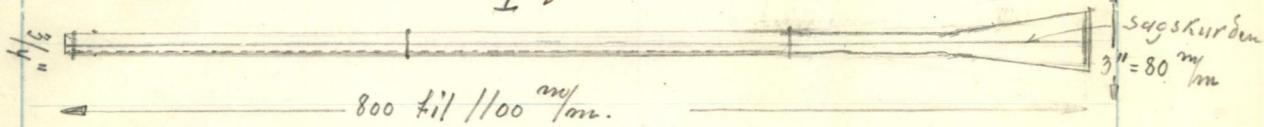
A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

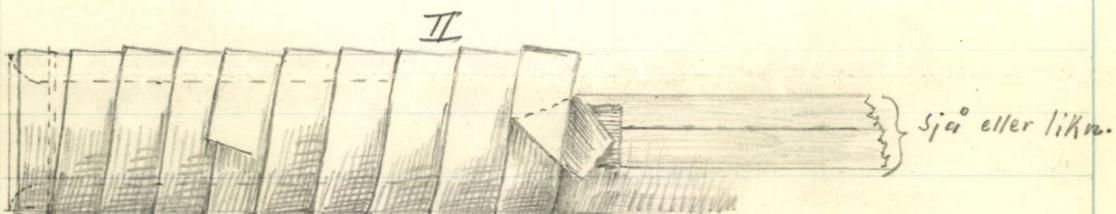
SVAR

Lærer (gymnasielearen) er laga av kivistri
og gredvaksi først. Den har en lengde
ungefå 80-110 cm. Løpet - inndre del -
er pålagd $\frac{3}{4}$ " tjukt, inndre del mål per
sane ca. $\frac{1}{2}$ ". Tverrsatte ender, ^{av den} sam (sjal/stykket)
ein blei i et høi pålag $\frac{3}{4}$ " tilnært mål
og inndre del $\frac{13}{16}$ ". Veggjern (eller gall-
set) vert da $\frac{3}{4} \times \frac{3}{16}$ ". Utviding i bygjast
pålagd 20 cm. Etterspe på løpe og skig
jant iit måt enden av lærer.
Skal ride. Lærer er arbeids sallets:
ein formar han til først inndre del,
og gjer han, ka sedan ombelauga, heilt
ferdig i form som han skal ha.
Han tek ein og kløyver sunnet med rug
i d like helvder. Ein må ikke presse
på skryglaterne med rekkerting.
Han tek ein tø med ø hola iit løpe.
Dette har ein gjera med eitt høkkjel =
høvel, tressels og med skavel og kniv.
Diameter på løpe pålag $\frac{1}{2}$ ". Tykk iit
løpe jant og fint kare ein vrida del
langs etter med ein høvelig jant sein
som ein haar gjort næren.

Når så alt detta er gjort legg ein
båe helveter i sauen att og bitt
dei sauen med sterk tråd eller
tørre strung på dei slader ein
lykter det brungs fyrr å klemma
helveterne god i sauen, framfyr
att må der vera band i båe sider.
Når så ditta er gjort skal der leggjas
ein skinnseil av sjø, s. li tørre
henna saue vert fluktet av Kjerring,
langs samanføyngene på båe sider
av tørren, i næringen av sjø kan ein

Sagshurden
3" = 80 my/m

Ma tek ein lit seid å vikla tørren
iseid med røverstrimular, disse
vert fluktet av tørgbjørk, då røven
må vera fælleg og røtikk. Høvre vert
spalha opp i høvleg tørtlikte so
ha er lett å vikla. Røverstrimlarne skjer
ein pålæg $\frac{3}{4}$ " breide. Kine byrgja vikla
med "mærem, lykke" og fariset salleds
heit eit, men eier må altid skå etter
at sjåa eller skinnse stokken spallingi.

Trankast eru lærar.

Nær eicc solieds er tilgreikunni
med vitslingi fester ein enden ved
á stifta på ein tinn, trekanta
lærlæti í hænde.

Fig. 1 synir sambandslæringi av decc spaldā
lærar. Þ, Þ og Þ vitslingi og skýting
av stremlarar. Með fyrri setkun
heitt skalld legg og ned ein papersstrium,
el sau synir skautar.

Við til slutt gjera merksam på at bre-
vyrki við vera heilt býrð fyrir ein
viklaa lærar. Ójolarlarar ær horre
máver fimm ikki. Þei er gjere kalla
máverlær etter ólidei er viklaa med
máver i meotstöning til ójolalarar
sau er viklaa með róttager um býrð.
Eru viklengi er mygg sterkare. Tegur-
ne brékar ein intil ein blyant
ljúkkleik, disse vert klyvde frá
lærnaði eindu etter at ein
hér rispa bakkur av steinum. Þa
klyvmer, eicc sau er að leið þá
dæi vis at ein legg lági þá knæt
legg sa bakkur av lærnaðinum hart
með lági, na drag ein lági - sau ligg
millan knæt og kniubakku, til
seg og sau við skripta í. Þisti heid
eicc fram með sa lági, der er sau
i lági. Sidan þessur ein klöguflatar
með sa lági vert þaum og fin og er
no fersleg til vitsling. Skýtningi av
diese tegurna vert gjort þá sauvis
sau fyrir máver. Heid díuna vitsling

Karo ein itskj bréka den fyrr innan
herbita fyrr å festa enden der ein
stíktar, ein stíkt berre enden av sági
innan næstsíoste vikling og så stíftar
ein síðle vikling fast rétt kauðum.
Fúrar með fingerhol hev eo alder bágrí
gjete, heller itskj krókta fúrar eða
kunnum fárum. Sæist meindstýkið
er itskj brékk, með ein lagar lík-
sami eis meindstýki sed í laga ein
keglexarne útboljiðin.

Lærne: Prillarkhader.

X. Eg tror ikke at ditta huset er
moebe ha vore bruka her i bygga
deres det seineste hundreåret. Men
her låg ei savore høller på garden
frå gammalt, det var ei būtskutodur
med 4 fingerleit. Gader var mei, fids
1803, kalla det Prillarkhader og sa
mei kar dei var brukt. Ha er dei
dverre bortkomne. Blasapsning i
var sau på ein tørre.

XI. Karleg flyta.

Til i 90-åri i f. årin var flyta bruka
ei grun her i bygdi. Berleg var
her ein sau der vid a bjuvdyrr
flyttesele sit. Han heite Erik Pedersen
Ornes, men han kalla seg - og gjev
alltid ender navn av - Gjeralden,
han tok slakstuaenat til nær si
sau var fra garden Gjerald i Kardalum
på Voss. Han hadde flyta med seg ha
haa før, og spelte både i lyd og lag.
Han døyde 1867 eller det eg seo
noe mers. Han er gravlagd på Ytre
Koksjøare i Nordh. land.

Seljeflyta var eg vurta bruka til i
90-åri, men høggen ein var, i aldri
vakson spelar på sauari flyta.

Seljiflyga gjer ein soleis. Edder at seuja
 er haumen godt i orden sa borken "går"
 skjer ein seg ein rotremning sa borken
 sover råd er og heldt krispri. Tjukk=
 leiken vel ein edderson flyta skal vera
 stor held litur. "Pålags" fra spikkendan
 set ein krisseaggi mat borken sa
 eggja går ned til velen sa borken og finn
 sa med eggja reined krispe, soleiso var
 hovudslykja skilal fra leggen. So skal
 borken lyseset fra krispen, det gjer ein
 på det vis at ein løser borken fyrst
 (gjennom med tømmerne) i smålædder.
 Ma tek ein godt lakk i hovedslykja med
 eitt handis og andre med en
 smalledan der borken fyrst skal løy=
 sasj, ma vir ein smådn og versam
 og straks eitt veier borken losar
 fyl ein med handi tipperetter leggen og
 løyer sløkja fyrst sløkja på same vis.
 Ma borken er løs, vir eitt leire til att
 der hara låg, og sa skjer ein gjohol med
 borken ligg på sin naturlige plass.
 Jordig med gjohole drar ein krispen
 versamt i et etter at ein har skore den
 andre endre reise fyrst barkflingsot
 etter barklagsicagi. Vil ein lengja fløyto gjer
 ein det ved å utja eit mygt børkeblyster
 inn i det andre. På det vis haun ein
 lengja ha sa myktje ein vil. Døren i
 flyta varieras ved med frysja å
 stengja og opna i enden på ho. Tingne=
 kolleles brækas istaka. Lunder seeskild ei minia-
turflyga i sladen fyrst teknings. NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Talluglyda laga sine til å bære når ein skal kodo, elles var ikke slike bruka. Ein skal ståndare fire gonger på ølein. Ein valdo sit grønt og sliv i hævetra 3-4" langt, skal det av ved ei "kne" saloids at kene føylde med flyta, den andre enden var open. Når ved kne varit skar lais ein flik av halm-leggen på lag $\frac{1}{2}$ " lang som dog ikke må styrast lais fra kne. Denna flik eller "fles" spiles, når den blåsa i flyta, i vibrasjon ag gjen lyd.

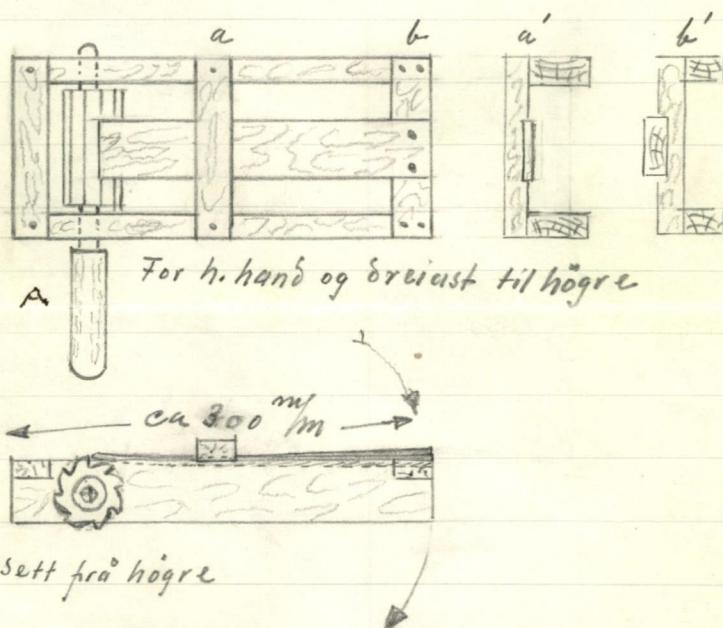
Munnharpa var mesteparten bruka til i 90 åra, denne kjøpte me i Tyen eller tja stasjonhundlara. Na spelar ingen meir på slike. Var dei riktig store dansa dei ståndar etter alle munnstekken. Elles var dei bare lidarbrøyt.

Bolk B. Byinstrument.

Når ein lært matematikk, som i mittet av 1. hundradåri snatt åne seg kom i brukt, og seinare Citar, gitarr, lutt og ^{mandolin} klaromsett, har dei andre nemnde instrument ikke hatt synnerlig innpass hjøn bønderne. Citar, gitarr, mandolin og lutt finnes fyra det allermeste tja "lesar" interesserte, til dans når begspile gummia no. Dei nye instrument førd med seg mynnesikte fyra det mest.

Bok C. Larvemålestokk.

Av slike instrument er det
berre Narva-skredslå som er
kjent fra i byggeseti, men er fyrre
langt sjeldnere enn brukt. De var levetid-
saklig brukt i skremme beskar med
når dei bleit ein sted dei ikki
skulle. Nedanfølgende rids syner
kva de er gjort.

Eitt held i handstaken A. øglet Raum
niva rundt kring rekkja.